

(Rajiv Narain Raina, J.)

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ.

ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਐੱਚ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2014 ਦਾ CWP ਨੰ.20688

ਮਾਰਚ 17, 2016

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16—ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947— Ss.2(o) ਅਤੇ 10— ਸਮਾਪਤੀ— ਹਵਾਲਾ— ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ— ਸੀਨੀਆਰਤਾ— ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗੀ— ਉਪਾਅ ਜੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਭਾਵੇਂ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਆਰਡਰ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਜਦੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਢਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੀ ਮਿਆਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਲਈ ਗਿਣਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ 12)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ।

ਨਿਖਿਲ ਕੇ. ਚੋਪੜਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਣਾ, ਜੋ.

(1) ਅਕਤੂਬਰ, 2014 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 1983 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 50% ਬੈਕ ਵੇਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ 7.12.1992 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1994 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1269 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ 12.3.2010 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬੈਕ ਵੇਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 22.2.1994 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਮਿਤੀ 12.3.2010 ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 1994 ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ 18.1.1995 ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਤੋਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 19.7.1982 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅੰਤਮ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 1982 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 1982 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲੁਕਵਾਂ ਏਜੰਡਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 18.1.1995 ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੋਨਿਕਾ ਛਿੱਬਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੁਆਫ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ ਦੇ

(*Rajiv Narain Raina, J.*)

ਦੇਰਾਨ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਦੇ 3 ਸੈੱਟ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੋਨਿਕਾ ਛਿੱਬਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲੈਣਗੀਆਂ।

ਮਿਤੀ 18.1.1995 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਏਗੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਤੋਂ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ।

23.12.2014 ਨੂੰ ਸੂਚੀ.

ਦਸਤੀ ਆਰਡਰ ਕਰੋ।”

(2) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਮਝਣਾ ਸੀ; ਕੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 1982 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਛੁਪਿਆ ਏਜੰਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ।

(3) ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ: ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 29 ਜੁਲਾਈ, 1982 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ), ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟਰੇਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। Annex P-1) ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 (ਅਨੇਕਸ ਪੀ-4) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਤੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ। 8 ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ 7 ਦਸੰਬਰ, 1992 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਤੋਂ 50% ਬੈਕ-ਵੇਜ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 12 ਮਾਰਚ, 2010 ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 22 ਫਰਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬੈਕ-ਵੇਜ਼ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ।

(4) ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ 18 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਤੋਂ ਸਮ ਮਿਤੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 17 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਰਾਹੀਂ ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨੀਤੀਗਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ

ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਾਲ 1982 ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਇਹ ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਰਾਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼. ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰ ਅਸਲ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਤੈਅ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਨਜ਼ਰੀਆ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਉੱਪਲ¹ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੈਟਰਨਰੀ ਅਤੇ ਏਐਚਟੀਐਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ² ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ।

(5) ਮਾਰਚ, 1983 ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਰਾਹੀਂ 35 ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ/ਟਰੇਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੀਨ ਡੈਮ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਕੰਡੀ ਤੋਂ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨੰਬਰ 11 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ SYL ਨਿਰਮਾਣ ਸਰਕਲ-1, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮਿਤੀ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 (ਅਨੈਕਸ ਪੀ-4) ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(6) ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ; ਕੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਐਡਹਾਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬਹਾਲੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਦਮ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿਓ ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਖਿਰਕਾਰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ 8 ਸਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਪਟ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਰੇਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਨੂੰ ਕਠੋਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਵੇ। ਕਾਰਨ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 3rd ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ

1 ਜੇਟੀ 2001 (5) ਐਸਸੀ 57

2 ਜੇਟੀ 2001 (10) ਐਸਸੀ 561

³ AIR 1964 SC 1006

ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਬੈਕ-ਵੇਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸੀ ਜੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭਾਵ 29 ਜੁਲਾਈ, 1982 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਦਖਲ ਨਾਲ ਦਰੁਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2008 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 20791 ਵਿੱਚ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 18 ਮਾਰਚ, 2011 ਨੂੰ SYL ਨਹਿਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ] ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਚੋਣ ਬੋਰਡ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ/ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਤੰਬਰ, 1983

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 29 ਜੁਲਾਈ, 1982 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ; ਫਿਰ 2 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ 11 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵਿਤਕਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੁਆਰਾ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਐਡਹਾਕ/ਅਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ੁਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ 1983 ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 8 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਘਟਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੀਮਤੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 3rd ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ

ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਡੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸਿਰਫ ਵਿਤਕਰੇ ਨਾਲ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਲਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 8 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀਤਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਵਾਪਸ. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਤਤਾ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਕੁਲਵੰਤ ਕੁਮਾਰ ਕਲਸਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੁੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 16 ਵਿਚਲੇ ਉਪਕਰਨ ਦੀ, ਐਮ. ਨਾਗਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 5 ਜੱਜ ਕੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ 'ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਤਰਕ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘੱਟ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਡੈੱਡਵੁੱਡ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕਸਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਐਚ.ਐਮ. ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ '। ਇਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 16 ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਵਾਲੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰੈਸ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਕਾਫੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) 29 ਜੁਲਾਈ, 1982 ਤੋਂ ਜਾਂ 11 ਮਾਰਚ, 1983 ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ।

3 2015 (2) RSJ 359

4(2006) 8 SCC 212

5(2014) 3 SCC 670

7 AIR 1964 SC 1006

3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਦੇ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੁੱਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਤਕਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ; ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਦਿਨ, ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਸਾਲ ਦੀ ਚੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕੋਰਸ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇ। ਹੋਰ ਜੋ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਰੋਸਟਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਸਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਅਣ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਿਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘਾਟ ਪੂਰਵ-ਤਾਰੀਖ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(11) ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਢਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਪਹਿਲੂ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਉਪਾਅ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ 6 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਸੂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 8 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਅਤੇ 3 ਸਾਲ ਸੀ

ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਪਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ

ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤੀ ਉਪਾਅ ਫਿਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਈਲਾਲ ਭਾਈ 7 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ:

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਵਰਗੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਟ੍ਰਾਇਲਬਲ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ 226”

ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ:-

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜ਼ਬ ਮਾਪਦੰਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 226 ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਪਾਅ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਹੈ।

(12) ਇਹ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੀ ਮਿਆਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਲਈ ਗਿਣਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਬਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਲੇ ਹੀ

ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਹੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਨਤਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਨੋਟ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ 18 ਫਰਵਰੀ, 2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਾ ਪਾਇਲ ਮਹਿਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ